

Адвокатське об'єднання

**ВДОВИЧЕН
ТА ПАРТНЕРИ**

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

**ПРАКТИКИ ПОДАТКОВОГО
ТА МИТНОГО ПРАВА**

СЕРПЕНЬ 2017

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

ЗМІНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА

Уряд ухвалив законопроект щодо запровадження єдиного рахунку сплати податків для платників

Запровадження єдиного рахунку для сплати податків і зборів, єдиного соціального внеску – це виконання антикорупційного Закону 1797, який було напрацьовано разом з бізнесом, депутатами та громадськими експертами та ухвалено Верховною Радою минулого року.

Платник податків за власним бажанням матиме право відкрити єдиний рахунок в Казначействі та використовувати для сплати податкових зобов'язань з податків та зборів, єдиного соціального внеску. Платник матиме можливість сплатити такі податкові зобов'язання, як податок на доходи фізичних осіб, податок на прибуток підприємств, рентну плату, екологічний податок та інші податки і збори, визначені нормами Податкового кодексу і єдиний соціальний внесок. Проте виключенням є податок на додану вартість та акцизний податок з реалізації пального. Для цих двох податків згідно з Податковим кодексом функціонують системи електронного адміністрування.

Платник податку відкриватиме єдиний рахунок через електронний кабінет, що значно покращує умови сплати податків і зборів, єдиного соціального внеску.

Мета запровадження єдиного рахунку:

- Спрощення процедури розрахунків платників податків, значне заощадження фінансових і часових витрат.
- Зменшення кількості помилково або надміру сплачених грошових зобов'язань платником податків.
- Уникнення непорозумінь зі зміною бюджетних рахунків, оскільки в електронному кабінеті платника податків будуть розміщені вірні реквізити рахунків.
- Спрощення ведення бізнесу та налагодження партнерських відносин між бізнесом та контролюючими органами.
- Підвищення рівня відкритості, прозорості та довіри платників податків до державних органів.

Внесено зміни в Критерії оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної

Наказом Мінфіну від 21 липня 2017 року № 654 внесено зміни до наказу Міністерства фінансів України від 13 червня 2017 року № 567.

У новій редакції викладено підпункт 1 пункту 6 Критеріїв оцінки ступеня ризиків, достатніх для зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, а саме:

обсяг постачання товару/послуги, зазначений у податковій накладній / розрахунку

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

коригування, яка подана на реєстрацію в Реєстрі, у 1,5 разу більший за величину, що дорівнює залишку різниці обсягу придбання на митній території України такого товару/послуги (крім обсягу придбання товарів/послуг за операціями, які звільнені від оподаткування та підлягають оподаткуванню за нульовою ставкою) та/або ввезення на митну територію України такого товару, зазначеного з 01 січня 2017 року в отриманих податкових накладних / розрахунках коригування, зареєстрованих в Реєстрі, і митних деклараціях, та обсягу постачання відповідного товару/послуги, зазначеного у податкових накладних / розрахунках коригування, зареєстрованих з 01 січня 2017 року в Реєстрі, і переважання в такому залишку (більше 75 % загального такого залишку) товарів з кодами згідно з УКТ ЗЕД, які визначаються ДФС, та відсутність товару/послуги, зазначеного/зазначеної в податковій накладній, яка подана на реєстрацію в Реєстрі, в інформації, поданій платником податку за встановленою формою, як товару/послуги, що на постійній основі постачається (виготовляється).

Крім того, письмові пояснення та копії документів, згідно Вичерпного переліку документів, достатніх для прийняття рішення про реєстрацію ПН/РК в ЄРПН, платник податків відтепер подає виключно в електронному вигляді.

Нюанси сплати земельного податку під час продажу земельної ділянки

У разі припинення права власності чи права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні в поточному році (п. 287.1 ПКУ). З метою справляння плати за землю період фактичного перебування земельної ділянки у власності припиняється датою внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Водночас згідно з абз. 2 п. 286.5 ПКУ в разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника – юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період із 01 січня цього року до початку того місяця, у якому припинилося право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, у якому він набув право власності.

Отже, як висновок, з роз'яснення контролерів, до цивільно-правової угоди з купівлі-продажу земельної ділянки слід включати положення щодо компенсації попереднім власником новому власнику земельної ділянки витрат на сплату плати за землю за період із початку місяця, у якому припинилося право власності на земельну ділянку, до дати набуття новим власником прав на неї.

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

ПОДАТКОВІ РОЗ'ЯСНЕННЯ з наступних питань:

Про плату за землю

Право власності на земельну ділянку підлягає обов'язковій державній реєстрації (част. перша ст. 125 Земельного кодексу України).

Угода про перехід права власності на земельну ділянку вважається укладеною з дня її нотаріального посвідчення (част. третя ст. 132 Земельного кодексу України) та у набувача виникає право власності на земельну ділянку з моменту такого посвідчення (част. третя ст. 334 Цивільного кодексу України).

Податковим законодавством передбачено, що у разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році (п. 287.1 ст. 287 Кодексу). Водночас, у разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника – юридичної або фізичної особи до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 01 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності (абз. другий п. 286.5 ст. 286 Кодексу). Таким чином, офіційне визнання і підтвердження державою фактів припинення/набуття речових прав на нерухоме майно забезпечується шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно на підставі поданих документів (ст. 2 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень", далі – Реєстр).

З огляду на викладене, податкове зобов'язання з Плати виникає у Товариства з дати внесення відповідних відомостей до Реєстру.

Разом з тим, Товариство визначає податкові зобов'язання з Плати у відповідності до абз. другого п. 286.5 ст. 286 Кодексу, у разі включення до цивільно-правової угоди з купівлі-продажу земельної ділянки вимоги щодо компенсації попереднім власником земельної ділянки витрат на сплату такої Плати за період – з початку місяця, в якому набуто право власності на земельну ділянку, до дати набуття Товариством такого права.

(лист ДФС від 16.08.2017 № 1621/6/99-99-12-02-03-15/ІПК)

Щодо оподаткування суми добових витрат

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, згідно із пп. 165.1.11 п. 165.1 ст. 165 якого до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку не включаються, зокрема кошти, отримані платником податку на відрадження або під звіт і розраховані згідно з п. 170.9 ст. 170 Кодексу.

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

Відповідно до пп. 170.9.1 п. 170.9 ст. 170 Кодексу до оподаткованого доходу не включаються витрати на відрядження, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, у розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон – не вище 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунку за кожен такий день.

Сума добових визначається у разі відрядження:

у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами; до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження за наявності документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

Отже, до оподаткованого доходу платника податку – фізичної особи не включається сума добових витрат на відрядження за кордон у розмірі що не перевищує 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунку за кожен такий день.

(лист ДФС від 10.08.2017 № 1557/6/99-99-13-02-03-15/ІПК)

Щодо транспортного податку

Відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) об'єктом оподаткування транспортним податком є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі (далі – Мінекономрозвитку), за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року, виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

Щороку до 1 лютого податкового (звітного) року Мінекономрозвитку на своєму офіційному веб-сайті розміщує перелік легкових автомобілів, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі – Перелік), який повинен містити такі дані щодо цих автомобілів: марка, модель, рік

ДАЙДЖЕСТ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА

випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.

У поточному році Мінекономрозвитку визначило середню ринкову вартість легкових автомобілів і Перелік яких, з середньо ринковою вартістю понад 1 200 000 грн, розмістило на своєму офіційному веб-сайті.

Також, фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо об'єктів оподаткування, що перебувають їх власності, розміру ставки податку, нарахованої суми податку (підпункт 267.6.10 пункту 267.6 статті 267 Кодексу).

(лист ДФС від 17.08.2017 № 1647/Л/99-99-13-03-02/ІПК)

Щодо оподаткування майнового внеску до статутного капіталу товариства

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до пп. 162.1.1 п. 162.1 ст. 162 якого платником податку є фізична особа - резидент.

Згідно з пп. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 Кодексу об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід до якого не включається сума майнового та немайнового внеску платника податку до статутного фонду юридичної особи - емітента корпоративних прав, в обмін на такі корпоративні права (пп. 165.1.44 п. 165.1 ст. 165 Кодексу). Крім того відповідно до пп. 1.7 п. 161 підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Кодексу від оподаткування військовим збором звільняються доходи, що згідно з розділом IV Кодексу не включаються до загального оподаткованого доходу фізичної особи (не підлягають оподаткуванню, оподатковуються за нульовою ставкою), крім доходів, зазначених у підпунктах 165.1.2, 165.1.18, 165.1.25, 165.1.52 п. 165.1 ст. 165 Кодексу.

Отже, сума майнового внеску (нерухомого майна - квартири) платника податку - фізичної особи до статутного капіталу юридичної особи - резидента не є об'єктом оподаткування податком на доходи фізичних осіб та військовим збором, незалежно від строків перебування майна у власності такого платника.

(лист ДФС від 17.08.2017 № 1646/В/99-99-13-02-03-14/ІПК)